

Eendjes kijken

Cycle Berlin dag 3, de koninginnenrit

Dag één beschreef ik de software, dag twee kwam de hardware aan bod, wat valt er nog meer te beschrijven in dit steeds verdere oosten. Welnu, de omgeving natuurlijk, wat valt er zoal te zien, nu we hier toch fietsen. Eendjes kijken, heet dat in fietsersjargon, niet alleen maar op je navigatie turen. Enten gucken, dus, vrij vertaald.

Dirk heeft er zin an...

Ik ook!

De derde etappe, zaterdag, door de organisatie aangekondigd als de koninginnenrit met 174 km op de klok door een toch wel heuvelend landschap, had menig deelnemer/ster de schrik in de benen gejaagd. Maar ook landschappelijk zou het de moeite waard zijn, dus een ideale gelegenheid om die spreekwoordelijke eenden eens te aanschouwen.

Voor het hotel, vertrek dag 3

De nacht had het geregend, er stonden flinke plassen op de weg, maar de lucht brak inmiddels open. Uit het blauw was inmiddels een onderbroek te knippen, een in onze familie gehanteerde term (al draagt een fietser normaliter geen onderbroek, dus wat deze wetenschap dan waard is...?).

Ook had ik me voor deze dag optimaal toegerust door het aantrekken van de Sioux-outfit, heb daar tijdens de rit nog een opmerking over gekregen, mijn onherkenbaarheid wegens het ontbreken van het kenmerkende VIJC-geel-blauw; een vreemde eend in de bijt. Was er voor mijn medefietsers in elk geval éént/dje te be-gucken.

Ik zelf richtte vandaag mijn blik, en de lens van mijn camera, voor zover die het nog deed, op het landschap. Twee dingen vielen op: zeer agrarisch, vooral veel graan, heel veel graan, en dit alles doorkruist door een spaghetti van spoorlijnen. Die grotendeels ook in gebruik waren, treinen in soorten en maten, ook veel goederenvervoer, en meerdere stops die we maakten, niet alleen vandaag, waren óf voor gesloten overwegbomen, óf drinkstops gelokaliseerd bij voormalige stations.

De koninginnenrit zelf verliep prima, geen disfunctionerend rubber ditmaal, een graanveld, nóg een graanveld, en een mooie vallei met... een graanveld. En ja, ook zoutmijnen, witte bergen.

Het fietsen ging in lekker tempo en we hebben geleerd dat de kunst van het rijden van een lange etappe vooral zit in dóórtrappen. Als je maar lang genoeg doortrapt, dan kom je er uiteindelijk vanzelf. En ook al zit je lang op de fiets, toch zie je die kilometers verrassend snel voorbij tikken. Waarbij afstand steeds

relatiever wordt, nog 40 kilometer te gaan voelt bijna als gewoon nog een rondje om de kerk. Ook de benen voelen nog verrassend goed, nauwelijks sporen van vermoeidheid. Wel leuk dat bij de finish het aantal reeds gearriveerde fietsen beduidend lager was dan in voorgaande dagen. We stijgen daarmee in de ranking, en ook al roept de Hartstichting dat het geen wedstrijd is, toch blijkt je daar niet helemaal ongevoelig voor.

Toch nog verkoeling bij de laatste stop in de derde etappe

De vierde etappe (zondag) is 154 km, met zelfs wat meer hoogtemeters dan die koninginnenrit, dus in zwaarte vergelijkbaar. De koningsrit dan maar? Een term die wel past bij de hotel-inrichting. Niet dat die zo vorstelijk is, bij de trek naar het oosten is een duidelijke versoering van de nachtverblijven waar te nemen; ik kijk nu uit op een kaal

houten dressoir met afgesleten fineer en de minibar hield twee flesjes mineraalwater koud. Koffie, daar doen we hier niet aan op de hotelkamer, die drink je maar thuis. Maar de

vloerbedekking benadrukt dat we in het koninklijke deel van Cycle Berlin zitten, de Hartstichting had ook geen ander hotel dan Avalon Königshof voor deze tussenstop kunnen kiezen, gelegen in Königslutter am Elm. Ik ben benieuwd naar het vorstelijke ontbijt dat ons zo meteen geserveerd gaat worden. Gouden bestek, wellicht? Kijken wat Team VIJC vandaag van de koningsrit trapt, proberen of we team 'De lachende binnenband' (onze grote concurrent als het om de sponsorwerving gaat) het lachen kunnen doen vergaan. De starttijd is 8:30h, eindbestemming: Brandenburg. De eerste borden Berlijn zijn inmiddels gesignaleerd. Nu, zojuist ontwaakt, voel ik de bovenbenen toch wel, we hebben blijkbaar niet stilgezeten de afgelopen drie dagen.